

A do exorti sunt quidē vt suas cupiditates explerent non perseguendo. Pedes meos vinxerunt cōpedibus, officiorū ecclesiasticorū, vt nō eos possent fugere. Contra sunt semite meæ, vt nō appareret per quas solent boni ambulare, no quærentes suæ, sed Christi. Exuit enim me stola, authoritate priſtina, cui credi solet, quod contingit multitudine & consuetudine peccatorū præualete. Et faculis suis vulnerauit me, præceptis quibus video mala, & quia coercere no possum, crucior. A busus est me sicut voluit, etiam calamitate & miseria mea vius est ad iusticiam suam sicut voluit. Doloribus in uolutus sum, & in me & in alijs patior, Foris purgat, intus timores. Quis infirmatur, & ego nō infirmor? Et iteratur dolores mei, discedit sicut spiritus spes mea.) Quasi inane aliquid cōuerſi ad spē temporalium, habētes quod promitto. Et sicut nubes transiit salus mea, nō sperantes salutem promissam amore præuentis salutis. Et nunc super me effundetur anima mea, peccando. Nocte vero offa mea cōfracta lunt, firmitatem quā habuit, dixit fibi erupta. Et nerui mei dissoluti sunt, actiones præteritæ. In multa virtute apprehendit stolam meam.)

B ad demonstrandā virtutem suam, modo affigēdo, & postea reparando. Et quasi ora vestimenta mei circundedit me.) Modicū mihi reliquit autoritatis.

In terra & in cinere pars mea,) in penitētia, quia extremū. Steterūt & cōsiderauerūt me,) Et me iacentē superbe steterunt, querētes quid in me reprehenderent. Et proiecerūt me a salute.) Illos dolet quis pē reparationis amiserūt. Dominus enim est omni mortalī terra.) Ideo se dicit mortē metuere, quia cōversatio eius nō sit in celo, scđum plures qui malū sunt in Ecclesia, & terrene vivunt. Atque utinā possem meipsum interficere, vt morerer seculo, aut rogarē aīū & faceret mihi hoc,) vel angelum meliore, vel deū per quē corrigere. Ego bona præstolabam.) Dolet quia repete sibi ista euenerunt. Vēter meus effebuit & non tacebit.) Intēriora, vel memoria qua recordari quid fuerit primo, & quomodo afficta est in gemitis. Et steti in cœtu clamās; Quia nō i frequentia audita est eorum qui se nolebant corrigere. Cutis mea immigrata est valde, ex his quē forinsecus patiebatur. Versa est in luctū cithara mea,) opera bona quibus laudabat dei gaudens. Testamentum feci oculis meis:) Nūquid copi sperare vīsibila? vt nō cogitem de virgine,) vt subaudiat abit. Hic iā incipit merita Ecclesiæ cōmemorare, in his qui perseuerat in fine in temptationibus magnis, abūdante iniquitate, & refrigescēte charitate multorum. Et nō cogitabo de virgine, incorruptionē sapientie vel iustitiae.

C Et quae est alia pars dei super?) subauditur, nō cogitabo, aut ita, & que est, nū illa?) Si in celis cū irrisoribus;) Iam bonis quā sunt in Ecclesia difficile est nō talibus sociari. Vel si festinavit ad dolum pessimum,) hypocris. Serā, & alij fuit meos edat.) Quomodo Iudeis cōtigit, id est, ea dicere quæ alii faciat magis q̄ ipsi. Sine stirpe sum super terrā, vt facile arescā. Ille enī in terra tāquā in petra firmus est, qui facit quod dicit. Si secutū est cor meū mulierē, vt suā quereret gloriā in populo dei potius q̄ dei, cui vni iure debet. Aut si obedi ianuas ei?) Insidiose captavi desideria plebis eius, vel timorē, quibus ageretur, vt mihi potius seruiret q̄ deo. Placet quoque vxor mea alteri,) fama mea diabolō, cui quādo placem⁹, displicem⁹ deo. Ille enī malis nostris gaudet. Et filii mei humiliant, facta, vel imitatores mei. Furor enī anime meę est indomitus, commaculare viri vxore, mihi eam vendicando. Quod si & despexi iudicium famuli mei aut ancillæ cum iudicarentur apud me,) secundum quod dicitur quartus.

VNVS. 8um est, Secularia igitur iudicia si habueritis. Fa- 1. Cor. 6.

mulos autē dixit laicos adhuc secularibus deditos. D Quod si & visitationē, quod responsum dabo?) In

tribulatione quā conscientiā habeo, quia ista despe xi?) Nonne sicut ego cōcept⁹ sum in utero, & illi?)

Eadem enim in sacramentis omnibus prædicatur, eadē credunt. Et fuimus similiter in ventre.) Nō

enim ille aliter renūciat, q̄ ille qui plene serviturus est deo. Et de vētre matris meæ dux eis fui.) Ab

initio enī fui. Hęc operatur Ecclesia. Aut si despexi nudum pereūtem & nō operui.) Sinon de fide

remissionis peccatorū tanq̄ tunica non habentē, ve laui à nuditate fōeditatis: id est, peccati pereitē.

Iam enī delperat multitudine peccatorum. Et hinc est, Et quorū testa sunt peccata infirmorū.) Si non

Psal. 31.

benedixerūt mihi humeri,) spē immortalitatis tanq̄ pallio desperū cooperi. Ne aut post fidē remis-

sionis peccatorū sufficere putarent prēteritū pē-

narum metu carere, & inciperēt sperare temporalia,

bene adiecit, De tonitura omnium mearum calefa-

tiſunt.) Quod à frigore spei terrenę illorū vindicati sunt cōsideratione, si carnalia per renunciatio-

nem posuerūt, exēplo gregis detonsarū. Si leuati

super pupillū manū meā,) qui non inueniēdo patre

E

poterat creaturā vel hominē sequi. Fidēs quia mihi est adiutoriū multū, volens eis dominari. Di-

cēdat humerus meus à ingulo meo.) Quod his cō-

tingit quise ab Ecclesia separant, dū volūt populis

dominari, vt præcisione præcisionis patientur. Per

humerū aut brachī significatur actions. Ti-

mor enim continuit me,) ne leuaret manū super pu-

pillū, & à pōdere eius non sustinebo,) si hoc velim

vt pupillū opprimā. Posui aurum robur meū, nū

quid præsumpī) de doctrina aut sapientia dei.

Quod si & in lapide precioso fidebā,) quasi de opēribus meis. Si & lætatus sum cū effet mihi cen-

sūr multū,) quasi de meo, vt qui gloriatur, in domino gloriatur. Si & in innumerabilib⁹ posuit aīam mea,) subaudiendū ad omnia, discedat ab humero

meo brachī meū,) quod amaretur tā multis. Et *fals, qd̄

deceptū est clam cor meū.) Ordo, Si & in innume-

rabilib⁹ posuit animā meā, & deceptū est clam cor

meum, si cōfensi tali cogitationi, vt in me presume-

rem. Quod si & oculatus sum manū meam,) po-

nens ad os meum, gauius sum tanq̄ de operibus

meis. Quod si & gauius sum super ruina inimici

mei,) Ecclesiæ, vt lunt persecutores Ecclesiæ, au-

diat auris mea maledictionē meā,) perducatur ad

sensum meū, opprobrio sum in populo meo,) diffa-

plebi sanctorum, vt leparetur tanq̄ illius.

Quod si sāpē dixerūt ancillæ meæ,) adulatores,

quid det nobis vt carnibus eius satiemur, cū satis

bon⁹ effem vt imitetur felicitate carnalē in me.

Nō tamē hęc gesſi,) ne dicerēt enī hęc, nō me pre-

bebā in talibus bonis. Foris nō manebat hospes,) recipiebā peregrinum in leculo. Quod si & spōte

peccati, abscondi peccati meū.) Voluntarie enī pec-

tantibus nobis, pōtū accepimus scūtā veritatis. *al. notis

Aut si dimisī infirmum sumū vacuo exire iamiam tiam

meam,) vt idē exierit ianuā, quia sumū vacuo fuit,

qui mihi tributat auditorē?) qui⁹ mihi prestat vt

audiār. Manum domini si nō timui,) qua scripsit,

Si non dimiseritis, nec pater vester dimittet vobis. Matt. 6.

Conscriptiō si quā habeo,) Ordo, Conscriptiō-

nem si quā habeo: Et si nō diripi eam super hu-

meros meos, & coronatus publice legā:) id est, ad-

uersus faciem meam statuam te ante faciem tuam:

Quia populi corona confundar,) quia non feci

mandatum domini quod me fecile iam dixeram,

negando primo me habere conscriptiōnē quā mihi

postea obijcītam. Si super me vñquam terra ge-

nituit,) stipendiari Ecclesiæ quod malus sum: Aut

N iii fulci